

Més enllà d'«Els millors professors europeus», 10 discos de l'any 2008

Antònia Font, Roger Mas, Albert Pla i Cesk Freixas, entre altres, també van editar recordats discos aquell any

Antònia Font | Juan Miguel Morales

Aquest passat 11 de novembre el primer àlbum de **Manel**, *Els millors professors europeus* (DiscMedi, 2008), va fer deu anys. L'èxit d'aquest disc de debut va encetar l'anomenat 'fenomen **Manel**', que començava a créixer amb força. El 2009 mateix aquest àlbum va guanyar el premi Enderrock al Millor disc de pop-rock, a més d'erigir-se com a Millor grup revelació del mateix any. Des de llavors **Manel** ha venut més de 10.000 còpies d'aquest llarga durada, ha esdevingut el grup més sol·licitat en directe i ha publicat encara tres discos més.

Però *Els millors professors europeus* (DiscMedi, 2008) no va ser l'únic àlbum que va triomfar fa deu anys. De fet, el 2008 va ser l'any amb més producció musical catalana des del 1994, just abans que la crisi econòmica arribés també al sector discogràfic. És per això que fem un repàs d'altres discos que enguany també celebren la seva primera dècada.

Asincronia, d'Òscar Briz

Guardonat amb els premis Enderrock i Ovidi Montllor al Millor disc en català de cançó d'autor, *Asincronia* (Ventilador Music, 2008) va ser el cinquè disc en solitari i el més madur del cantautor alciduenc **Òscar Briz**. El setembre del mateix any Enderrock publicava una entrevista d'Helena M. Alegret al músic sobre l'àlbum i la periodista explicava el següent:

"Briz commou i deixa de banda l'angoixa d'estar a l'última, per situar-se en una maduresa tranquil·la i plena de bones cançons. No li falta raó quan diu que els seus discos són mereixedors d'arribar a més públic, sobretot quan es posa la qualitat musical per davant de tot".

Les cançons tel·lúriques, de Roger Mas

L'artista solsoní ja tenia sis discos a l'esquena com a cantautor abans de treure *Les cançons tel·lúriques* (K. Industria Cultural, 2008). No obstant això, en aquest darrer àlbum feia una incursió verdagueriana al folk, musicant poemes de Jacint Verdaguer o versionant cançons tradicionals com "Goigs de la Mare de Déu del Claustre de Solsona" o el "Ball de l'Àliga de la Patum de Berga".

Les cançons tel·lúriques va guanyar el premi Enderrock de la crítica al Millor disc de folk. Amb motiu del guardó, es va publicar una petita entrevista a **Mas** a la revista, feta també per Helena M. Alegret, en què la periodista lloava el llarga durada:

*"La fusió de pop, cançó i folk d'aquest àlbum pinta el vell de nou, i sedueix fins al punt de respondre afirmativament una vegada i una altra al seu 'Voleu que vos la cante?'. Per la seva qualitat i bellesa, 'Les cançons tel·lúriques' esdevé un paradís musical català, gràcies a la conjunció de la veu de **Mas** amb prop d'una desena de grans músics i còmplices del tresor, encapçalats pel pianista **Xavier Guitó**".*

A L'Auditori, de Gossos

El 2008 el grup manresà celebrava 15 anys i iniciava la gira d'aniversari amb un gran concert a L'Auditori de Barcelona. De l'actuació en va sortir l'àlbum *A L'Auditori* (Música Global, 2008), on hi havia diverses col·laboracions d'artistes convidats com **Gerard Quintana**, **Lax'n'Busto**, **Beth** o la mítica cançó "Corren" feta amb **Macaco**, que encara ara és una de les més escoltades i radiades.

Enguany la banda ha fet 25 anys i per celebrar-ho ha repetit de la mateixa manera, amb un gran concert a L'Auditori el passat 3 de maig. Aquesta vegada el grup va portar a l'escenari amics com **Txarango**, **Sopa de Cabra**, **Els Amics de les Arts**, **Els Pets**, **Blaumut**, **Lax'n'Busto**, **Judit Neddermann** i **Ramon Mirabet**. Veurem si el concert d'aquest 2018 també té disc propi.

Pareix talment una foto, d'Antònia Font

En el desè aniversari del seu primer disc homònim, *s/t* (Slurp!, 1998), la formació mallorquina va treure aquest enregistrament en directe, gravat el 2003 a Artà, amb temes dels discos *A Rússia*, *Alegria* i també algun de l'àlbum de debut. La idea era precisament documentar com era **Antònia Font** en aquell moment i el disc ho aconsegueix, talment com si fos una fotografia. Aquest enregistrament feia immortal el *momentum* d'una banda que, cinc anys més tard, se separaria. Aquest any **Antònia Font** hauria fet vint anys.

My way, de Joan Miquel Oliver

L'artista de Sóller -i guitarrista i compositor d'**Antònia Font**- havia fet la seva primera incursió en solitari amb *Surfistes en càmera lenta* (Produccions Blau, 2006) quan li van proposar de fer la banda sonora de la pel·lícula *My way* de José Antonio Salgot. Així, el 2008 sortia el disc homònim del llargmetratge. Després d'aquest, encara vindrien *Bombón mallorquín* i *Live in Paris* (Produccions Blau, 2009) i la seva darrera trilogia discogràfica, completada recentment amb *Elektra* (DiscMedi, 2018).

La diferencia, d'Albert Pla

Després de quasi sis anys sense publicar cap cançó pròpia, el músic sabadellenc va treure aquest nou àlbum. *La diferencia* (El Volcán Música, 2008) va ser el seu novè disc, gravat amb **Quimi Portet** encarregant-se de la producció i amb la col·laboració d'altres artistes del nivell de **Diego Cortés**, **Tino Di Geraldo**, **Pascal Comelade** o Judit Farrés. Amb **Comelade** hi tornaria a col·laborar, en forma de duet, al següent àlbum, doble i bilingüe, *Somiatruites* (Boa, 2011). Des d'aquesta darrera col·laboració discogràfica hem hagut d'esperar set anys per tornar a sentir **Albert Pla**, que enguany ha tret el nou espectacle i disc, *Miedo* (Enunplisplas, 2018), amb la col·laboració de luxe de **Raül Refree**.

***El camí cap a nosaltres*, de Cesk Freixas**

El cantautor riudebitllenc va publicar el 2008 el seu segon disc. L'àlbum de debut havia estat *Set voltes rebel* (Bullanga Records, 2005), i amb el nou havia trobat un so més intimista i personal, sense perdre la seva característica reivindicació nacional i social. Seguint la seva trajectòria i consolidant-se com l'artista que coneixem avui en dia, el seu següent disc, *La mà dels qui t'esperen* (Cesk Freixas, 2009), ha estat un dels més celebrats de **Freixas**.

***Teoria del caos*, de Pau Alabajos**

El segon disc del cantautor valencià venia precedit per un debut ple de bones crítiques l'any 2004. Amb *Teoria del caos* (Cambra Rècords, 2008), **Pau Alabajos** va imposar-se als Premis Ovidi i als Enderrock, als primers amb el guardó a Millor disc de cançó d'autor, i als segons amb els guardons a Millor disc i Millor artista de cançó d'autor. Per aquelles dates **Alabajos** ja havia regirat pobles i ciutats d'arreu dels Països Catalans, i és que el 2008 ja duia uns bons vuit anys de carrera. A la portada hi surt jovenet, amb 26 anys, però a l'esquena hi amagava experiència musical i poètica.

***Objectiu: la lluna*, de Lax'n'Busto**

Gairebé vint anys després del seu primer llarga durada, *Vas de punt?... o què!!!* (Perfil, 1989), el grup del Vendrell va treure *Objectiu: la lluna* (Música Global 2008). Al disc, que ha esdevingut el penúltim publicat fins al moment amb cançons inèdites, hi ha algun dels últims grans temes de **Lax'n'Busto**, com "Que boig el món". El 2019 el grup farà trenta anys, tres dècades en què **Lax** ens ha brindat més de deu discos i grans *hits* com "Llença't", "La meva terra és el mar" o "Tinc fam de tu".

***M'agrada sentir el que tu sents*, de Miquel Abras**

El cantautor de la Bisbal d'Empordà va guanyar el concurs Sona9 l'any 2005 i el 2006 publicava el seu àlbum de debut, *Entre mil vidres trencats* (Música Global, 2006). Dos anys després arribava al mercat el seu segon disc, amb un **Abras** més madur i definit: *M'agrada sentir el que tu sents* (Música Global, 2008). Amb aquest segon treball van començar a ploure-li premis; va ser guardonat amb el Premi Enderrock per votació popular al Millor disc, al Millor artista i a la Millor lletra per la cançó per "Amb tu sóc jo". Aquest era només l'inici d'un **Miquel Abras** amb una carrera constantment productiva que, fins ara, ens ha donat fins a set discos més.